

vil han kunne ikke blot i alle de Tilfælde, hvor hans Indstilling er tagen til Følge, ligesom og hvor han er kommen til Erkendelse af, at det, de Andre have besluttet, er rigtig og at altsaa hans Mening var mindre hensigtsmæssig, men ogsaa i alle de Tilfælde, hvor han vel ikke er enig i den fattede Beslutning, men dog heller ikke finder denne af en saadan Bessaffenhed, at han finder Anledning til at protestere. Ufærdigelsen under den samlede Magistrats Haand vil altsaa kunne, deels i de saa Sager, som directe henhøre under Overpræsidenten, og deels i de enkelte Tilfælde, hvor den paagældende Borgermester ikke blot ikke har sat sin Villie igjennem i Magistraten, men er i den Grad uenig i den der tagne Beslutning, at han ikke kan slutte sig til samme. Hvad der i dette Tilfælde gjælder, naar en Minister ikke kan sætte sin Villie igjennem i Ministerconferencen eller i Statsraadet, at han da enten maa slutte sig til den der tagne Beslutning og altsaa udføre den under sit Ansvar, eller indgive sin Begjæring om Afsted, kan jo ikke bringes til Anvendelse med Hensyn til Borgermesteren. I saa Tilfælde vil der da ikke være andet for, end at Sagen maa underskrives af Magistraten, hvilken Underskrift kun har den sædvanlige Betydning, at det er en Beslutning, der er tagen af den underskrivende Majoritet, hvoraf rigtig nok vil fremgaa, at den paagældende Borgermester ikke har nogen Andeel dertil. Dette er ganske vist en Ulempe, men en Ulempe, der er for Indet at regne i Sammenligning med, at alle vigtigere Sager kun skulde blive behandlede collegialt, hvorved alt muligt Ansvar vilde forsvinde. — Det er gaaet Udvalget, som det tiensynligt er gaaet Borgerrepræsentanterne og begge de Grupper, hvori de have deelt sig, at man har været i en ikke ringe Forlegenhed med Hensyn til Raadmændene. I den Skrivelse, hvorved den daværende Indenrigsminister fra først af satte Sagen i Bevægelse, har det aabenbart nærmest foresvævet ham, at Raadmændene skulde være Committerede under Borgermesterne og altsaa være deres Medhjælp til Udførelsen af Forretningerne, og han har ved Siden deraf næret det Haab, at der i dem

altid skulde have paa rede Haand Suppleanter til at udføre Borgermesterens Forretninger i deres Forfald og tillige en god Planteskole for tilkommende Borgermestere. At der maa være saadanne Mænd, der kunne være Borgermesterens Medhjælp, kan der ingen Tvivl være om, men det forekommer mig ligesaa klart, at det er Bestillingsmænd, paa hvis Udnævnelse Magistraten og i dens Sted den Borgermester, som har med Forretningerne at gjøre, maa have en overveiende Indflydelse, da det er efter hans Anvisning, de skulde handle, og da alt, hvad de gjøre, skeer paa hans Ansvar; efter Lovudkastet skulde de imidlertid udnævnes af Borgerrepræsentanterne og Valget stadfæstes af Kongen, og dette kan paa ingen Maade bringes i Overensstemmelse med Lovens Hovedformaal, som er at faae en energisk og dygtig Bestyrelse. Ganske at forkaeste Raadmandsinstitutionen vedede man imidlertid heller ikke; thi der er en Masse af Forretninger, der udfærdige megen Tidsanvendelse, og som ikke kunne bestrides af Borgermestrene ved Siden af deres mange øvrige Forretninger, og man har derfor, som allerede antydet under de tidligere Forhandlinger, fundet det rigtigst at samle visse Underafdelinger af Forretningerne, som ikke kunne bestrides af Borgermestrene, navnlig en stor Masse Detailforretninger, men som heller ikke ere tilstrækkelige til derfor at oprette et eget Borgermesterhold, og henlægge dem under Raadmændene — jeg skal, for atter at nævne en Analogie fra Staten, som Exempel nævne Generalpostdirecteuren og Generaltolddirecteuren, som have et vist afsluttet Gebeet, hvor de handle paa eget Ansvar, men i constitutionel Henseende dog høre under en eller anden Minister. Med Hensyn hertil har man, som sagt, ikke voyet at lade Institutionen falde, men Udvalget foreslaaer en ny Redaction, hvoraf det fremgaaer, at Raadmændene kun skulde have at bestille med saadanne Forretninger, hvor de selvstændig repræsenterer Magistraten og handle paa eget Ansvar og Tilsvær, og jeg skal dertil strax bemærke, at hvis man skulde blive enig om af de Poster, der skulde besættes af Borgerrepræsentanterne, at udelade af Lovudkastet Fattigdirecteuren, saa vil man paa ingen Maade kunne supplere dette ved da at lade de For-